

Euroscèptics a Catalunya Nord

A la Catalunya Nord, la classe política estarà pendent de les europees i de la ratificació francesa de la Carta Europea de les Llengües.

PERE CODONYAN

Els comicis europeus del pròxim mes de juny protagonitzaran el curs polític de l'any 1999 a la Catalunya Nord, després de les eleccions legislatives, el 1997, i les eleccions regionals i cantonals del 1998. Aquestes darreres convocatòries es van traduir en una victòria o una progressió significativa de les forces d'esquerres (socialistes, comunistes i ecologistes), uns bons resultats que, recordem-ho, sovint es van aconseguir gràcies a la presència a la segona volta d'un candidat de l'ultradreta Front National, a més dels candidats d'esquerra i de dreta.

De moment, però, no es pot dir que aquestes futures eleccions despertin un gran entusiasme en la Catalunya Nord. Caracteritzades a tot França i des de sempre per un baix índex de participació, a la Catalunya Nord aquesta tendència va acompanyada, a més, per un vot clarament euroscèptic que va culminar, ara fa uns anys, amb la victòria del "no" al tractat de Maastricht. Aquest recel d'una part important de la població nord-catalana per la construcció europea es remunta, si més no, a l'oposició del món agrícola a l'entrada d'Espanya i Portugal al Mercat Comú, l'any 86, una oposició sovint atada per motius ideològics o electoralistes per partits polítics tant de dreta com d'esquerra. En particular, els neogaullistes i els comunistes, el xovinisme dels quals els diferencia molt poc en aquest terreny del discurs lepenista. A les inquietuds del món agrícola s'han afegit les del món empresarial, sobretot del sector de la construcció, que amb la desaparició de les fronteres duaneres ha vist incrementada la competència de les empreses sud-catalanes. La diferència de càrregues socials i la falta d'harmonització de les diferents legislacions

estats va contribuir a augmentar el malestar.

En aquest difícil context econòmic, res no indica que les coses puguin anar altrament en aquests futurs comicis europeus que en els anteriors, tret de si hi ha nous factors que entrin en la línia de

ARXIU / PERE CODONYAN

Alduy provarà en les eleccions europees.

compte, com ara la presència en llocs preferents a les llistes més votades de personalitats destacades de la política nord-catalana. En efecte, mai fins ara un polític de la Catalunya Nord ha estat en posició de sortir diputat europeu per intentar defensar a Estrasburg o Brussel·les els interessos de la Catalunya Nord. Aquest és també un dels factors que explica potser la falta d'interès de l'electorat nord-català per aquests comicis. Una situació a la qual voldria posar fi l'alcalde de Perpinyà, segons deixava entendre en l'entrevista concedida fa pòques setmanes a aquesta revista. En efecte, des que forma part de la nova mesa estatal de la UDF, el partit centrista, Joan-Pau Alduy està ben situat per intentar negociar la seva inte-

gració a la llista que haurien de formar neogaullistes i centristes, en un lloc que no sigui només simbòlic com en les últimes europees. Aconseguir un càrrec europeu seria una manera de reforçar l'actual posició dominant que té avui l'alcalde de Perpinyà a les files de la dreta nord-catalana, posant com a punt de mira les eleccions locals el 2001. Conscient de la jugada, el secretari de la Federació Catalana del Partit Socialista Francès, Christian Bourquin, ja es va avançar per reclamar que un socialista nord-català figuri en bona posició a la llista socialista de les eleccions europees, un lloc que Bourquin podria legítimament reivindicar per ell mateix si no ocupés ja els càrrecs d'alcalde, de diputat al parlament francès i de president del Consell General dels Pirineus Orientals.

D'altra banda aquestes eleccions també haurien de servir per avaluar quines seran les repercussions a la Catalunya Nord de l'escissió del Front National i si es confirma la presència de dues llistes d'extrema dreta liderades per Le Pen, d'una banda, i Megret, d'una altra. En aquest context caldrà veure si torna a baixar el vot ultradretà enregistrat a la Catalunya Nord en les eleccions cantonals.

Pel que fa als nacionalistes catalans, Unitat Catalana també serà present en aquests comicis però de forma simbòlica amb un candidat a la llista de CiU. Més que les eleccions europees, en aquest començament d'any 99, el món associatiu i nacionalista nord-català estarà pendent del que farà França amb la Carta Europea de les Llengües Regionals i Minoritàries. En efecte, el trasllat del prefecte Bernard Bonnet a Còrsega va reduir els atacs al català, però no els va aturar completament, com ho ha demostrat recentment la negativa de la sots-prefectura de Prada a autoritzar al poble de Finestret, al Conflent, a retollar en català els noms de carrers.